23/04/2019

Μεγάλη Τρίτη: Η ανάμνηση της περί των δέκα παρθένων παραβολής του Κυρίου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κατά την Μεγάλη Τρίτη επιτελούμε ανάμνηση της περί των δέκα παρθένων γνωστής παραβολής του Κυρίου. Η Εκκλησία μας καλεί να είμεθα έτοιμοι για να υποδεχθούμε, κρατούντες τις λαμπάδες των αρετών μας, τον ουράνιον Νυμφίο, τον Κύριον Ιησού, ο Οποίος θα έλθει αιφνίδια, είτε ειδικά κατά τη στιγμή του θανάτου μας, είτε γενικά κατά τη Δευτέρα Παρουσία.

Επίσης μας καλεί, φέρουσα ενώπιό μας και τη παραβολή των ταλάντων, να καλλιεργήσουμε και να αυξήσουμε τα χαρίσματα που μας έδωσε ο Θεός.

Ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός, όταν ανέβαινε στα Ιεροσόλυμα και πλησίαζε προς το εκούσιο Πάθος, έλεγε στους μαθητές Του ορισμένες παραβολές για να τους προετοιμάσει. Μερικές, μάλιστα, τις έλεγε για να καυτηριάσει και να χτυπήσει του Γραμματείς και τους Φαρισαίους. Μια από αυτές, τη σημερινή των δέκα παρθένων, την είπε για να παρακινήσει μεν όλους προς την ελεημοσύνη, αλλά και να διδάξει όλους μας να είμαστε έτοιμοι πριν μας προλάβει το τέλος του θανάτου. Επειδή έχει πολλή δόξα η παρθενία (πραγματικά είναι μεγάλο κατόρθωμα!) και για να μη βρεθεί κάποιος που κατορθώνει αυτό το μεγάλο έργο, αλλά παραμελεί τα άλλα και

ιδίως την ελεημοσύνη, προβάλλει αυτή τη παραβολή. Τρέχει πολύ γρήγορα η νύκτα της παρούσης ζωής, έτσι οι παρθένες όλες νύσταξαν και κοιμήθηκαν, δηλαδή πέθαναν, γιατί ο θάνατος λέγεται και ύπνος. Καθώς κοιμόντουσαν, στη μέση της νύχτας ακούσθηκε μια δυνατή φωνή που έλεγε: «Να ΄τος ο Νυμφίος, έρχεται! Βγείτε όλες να Τον προϋπαντήσετε!». Τότε οι φρόνιμες παρθένες που είχαν φροντίσει να έχουν άφθονο λάδι, συνάντησαν τον Νυμφίο και μπήκαν μέσα μαζί Του, όταν ανοίχθηκαν οι πύλες. Αυτές κοντά στις άλλες αρετές και μάλιστα της παρθενίας, φρόντισαν να έχουν άφθονο και το λάδι της ελεημοσύνης. Αντίθετα οι άλλες πέντε παρθένες που δεν είχαν αρκετό λάδι, όταν ξύπνησαν ζητούσαν λίγο από τις φρόνιμες, αλλά μετά θάνατο δεν είναι εύκολο να αγοράσεις λάδι από αυτούς που το πουλούν, δηλαδή τους φτωχούς. Αυτές, η παραβολή, τις ονομάζει μωρές, γατί ενώ κατόρθωσαν το δυσκολώτερο, την ”παρθενία”, παραμέλησαν το ευκολώτερο γιατί ήταν ανελεήμονες καρδιές.

Όποιος λοιπόν κατορθώσει μια αρετή – έστω μεγάλη – αλλά δε φροντίσει και για τις άλλες και ιδίως την ελεημοσύνη, δε μπορεί να μπει μαζί με το Χριστό στην αιώνια ανάπαυση και γυρίζει πίσω ντροπιασμένος. Και τίποτα δεν είναι πιό λυπηρό και πιο ντροπιαστικό από μια “παρθένο” που νικιέται απ’ τον έρωτα των χρημάτων.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. δ’.
Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μή τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)
Να, ὁ Νυμφίος ἔρχεται στὸ μέσο τῆς νύχτας, κι εὐτυχισμένος θὰ εἶναι ὁ δοῦλος ποὺ θὰ τὸν βρεῖ (ὁ Νυμφίος) ξάγρυπνο νὰ τὸν περιμένει· ἀνάξιος ὅμως πάλι θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ θὰ τὸν βρεῖ ράθυμο καὶ ἀπροετοίμαστο. Βλέπε, λοιπόν, ψυχή μου νὰ μὴ βυθιστεῖς στὸν πνευματικὸ ὕπνο, γιὰ νὰ μὴν παραδοθεῖς στὸ θάνατο (τῆς ἁμαρτίας) καὶ νὰ μείνεις ἔξω τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἀνάνηψε κράζοντας· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶσαι ἐσὺ ὁ Θεὸς· σῶσε μας διὰ τῆς προστασίας τῶν ἐπουρανίων ἀσωμάτων δυνάμεων (τῶν Ἀγγέλων).